

Hinduismens gudar

Publicerad: 31 December 2011

Enligt hinduismen visar sig Brahmans attribut som olika gudar.

- Skapandet blir en skapargud, Brahman.
- Bevarandet blir en gud som bevarar, Vishnu.
- Förstörelsen blir en gud som förstör, Siva.

Den mest omtyckte, Vishnu, anses ha reinkarnerats bland människor vid ett flertal tillfällen, en reinkarnation som på sanskrit kallas för avatar, vilket betyder nedstigande. Detta ger en bild av hur Gud menas stiga ned till människans värld genom att själv bli människa eller något annat levande.

Huvudsakligen syftar termen avatar på Vishnus tio främsta framträdande. Dessa är bland annat:

- Matsya, Gud inkarnerad som fisk;
- Kurma, som sköldpadda;
- Varha, som vildsvin;
- Narasimha som hälften människa, hälften lejon;
- Vamana som dvärg och
- den antagligen vanligaste formen som är Rama, och det är som människa. [1]Rama är det välkända eposet Ramayanas hjälte.

En annan omtyckt gud av hinduismens gudar är Krishna, den andra mänskliga inkarnationen av Vishnu. Hans epos är Mahabharata som beskriver hur gudarna stiger ned i mänsklig form för att rädda Gudinnan Jorden som förtrycks av demoner, tyngs av överbefolkning och närmar sig ett upplösningstillstånd [2]Den teologiska höjdpunkten i detta epos är Bhagavad Gita. (Dictionary of World Religions, s. 448) .

Det kan finnas variationer av denna tro i fråga om hur många inkarnationerna är och vilka sorters djur som kan antas, men dessa är de huvudsakliga.

Följaktligen anser hinduer, som utgör en femtedel av världens befolkning, att människan är Gud eller en del av Gud. Skillnaden mellan Skaparen och Hans skapelse är därmed endast yttlig.

Nutida buddism delar i stora drag hinduismens tro på reinkarnation. Buddismen lär att varje själ har en "buddah-natur" och därmed är kapabel till att bli en Buddha. I tidiga läror [3]Theravada-buddhism, läran om dem äldste, är i huvudsak en disciplin som utövas för att uppnå frälsning för sig själv, av sig själv. Endast munkar med uthållighet och viljestyrka för att ... Fortsätt läsa var Buddha en lärare i mänsklig form. Men i mayahana-buddismen framläggs tanken om en "evig" Buddha som förkroppsligar den absoluta sanningen genom vilken han blir till en gud. För att förkunna sitt bud-

skap manifesterar sig denne evige Buddha som en jordlig Buddha, levandes bland människor. På så vis har buddismen grundare Siddhartha Gautama varit en jordlig manifestation, en vision skapad av den evige Buddha [4]Dictionary of World Religions, s. 129.

Buddhismen införlivade delar av den indiska religionen och besvarade den populära bhakti-hinduismen [5]Personlig hängivelse inför undsättande gudar.. Det Absoluta eller en Buddha-natur sågs av vissa som attribut manifesterade som eviga Buddhor och bodhisattvor⁵ som fanns i de andliga världarna och erbjöd sina tjänster, skydd och hjälp mot upplysning till alla anhängare som var dem hängivna.

Den högste av de eviga bodhisattvorna var Avalokitesvara, en personifikation av medkänsla; och Manjusri, en personifikation av visdom. Och bland de eviga buddhorna fanns Aksobhya (den Oberörde), Amitabha (evigt ljus) och Amitayus (evigt liv).

Källa:

Dr. Bilal Philips, Did God Become Man? University of Wales.

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Rama är det välkända eposet Ramayanas hjälte.

↑2 Den teologiska höjdpunkten i detta epos är Bhagavad Gita. (Dictionary of World Religions, s. 448)

↑3 Theravada-buddhism, läran om dem äldste, är i huvudsak en disciplin som utövas för att uppnå frälsning för sig själv, av sig själv. Endast munkar med uthållighet och viljestyrka för att leva ett ansträngande religiöst liv kan nå detta mål. Den som uppnår det kallas för arhant.

Det finns två typer av nirvāna, ett med återstoder och ett utan. Det första uppnås av en arhant här och nu. De fem sammanhopningarna (skandhas, som omfattar alla människor, är materia, känsla, perception, anlag och medvetenhet) finns fortfarande kvar, även om den åtrå som leder till fortsatt återfödelse är släckt.

Nirvāna utan återstod avser en arhants tillstånd efter döden, vilket Buddha inte har talat om. Det kan bara finnas en Buddha i en eon och upplysning är förbehållen enbart ett fåtal. Denna aspekt av buddhism kallas för hinayana eller "den mindervärdiga farkosten".

Efters Buddhas bortgång kritiserades theravada-munkar för att vara alltför snäva och individualistiska i deras undervisning. Slitningar uppstod och buddhism utvecklades. En ny form, mahayana, eller "det stora fordonet", kom att dominera. (Dictionary of World Religions, s. 126–127)

↑4 Dictionary of World Religions, s. 129

↑5 Personlig hängivelse inför undsättande gudar.